



In Jewish thought, the purpose for studying is not the acquisition of knowledge. We study to learn and we learn to do.

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- Behar-Bechukotai (בהר/בחקותי | On the mountain/In my statutes)
- Torah: Leviticus 25:1-27:34
- Haftarah: Jeremiah 16:19-17:14
- Gospel: Luke 13:1-33/John 10:22-42/Luke 14:1-15:32

Study to Learn – Learn to Do!

The Torah portion begins by saying, "If you walk in My statutes and keep My commandments so as to carry them out ... " (Leviticus 26:3). Isn't that a bit redundant? What is the difference between (1) walking in the statutes, (2) keeping the commandments and (3) carrying them out? In his classic commentaries on the Torah, Rashi wondered about this too and proposed a solution. He suggested that "walking in the statutes" refers to intensive study of the Torah. "Keeping the commandments" refers to learning how the commandments of Torah are properly kept. "Carrying them out" refers to actually doing what the commandments say to do. In other words, we should study Torah for the purpose of learning it, and we should learn it for the purpose of doing it. This approach to Torah may seem obvious. It isn't. Sometimes we study the Bible simply for the sake of learning the Scriptures, but we never get around to doing what the Bible tells us to do. We often hear the Word of God and learn its message but fail to put it into practice. This is especially true in regard to the laws of Torah. In some Christian schools of thought, the laws of Torah are believed to have spiritual meanings instead of literal meanings. That suggests that the laws of Torah were never meant to be kept; they were only meant to be understood as spiritual lessons. Early church writings spoke about the spiritual meanings of the Torah's commandments while discouraging people from actually practicing the Torah. That kind of thinking resulted from the influence of philosophical thought in the early church. In the philosophical worldview, the acquisition of knowledge is a worthy goal in and of itself. In Jewish thought, the purpose for studying is more than simply the acquisition of knowledge. Knowledge and learning are regarded only as means for better serving God. Therefore, in Jewish thought, we study to learn and we learn to do.

In het joodse denken is het doel van studeren niet kennis verwerven. We studeren om te leren en we leren om te doen.

TORAH GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- Behar-Bechukotai (בהר/בחקותי | Op de berg/In mijn inzettingen)
- Torah: Leviticus 25:1-27:34
- Haftarah: Jeremiah 16:19-17:14
- Evangelie: Lukas 13:1-33/Johannes 10:22-42/Lukas 14:1-15:32

Studeren om te leren - leren om te doen!

Het Torah gedeelte begint met te zeggen: "Als u in Mijn inzettingen wandelt en mijn geboden houdt met de bedoeling ze uit te voeren ..." (Leviticus 26:3). Is dat niet wat overbodig? Wat is het verschil tussen (1) in de inzettingen wandelen, (2) de geboden houden en (3) ze uitvoeren? In zijn klassieke commentaar op de Torah maakte Rashi zich daarover ook bedenkingen en stelde volgende oplossing voor. Hij dacht dat "in de inzettingen wandelen" naar intensieve studie van de Torah verwees. "Het houden van de geboden" verwijst naar leren hoe de geboden van de Torah juist gehouden worden. "Ze uitvoeren" verwijst naar eigenlijk uitvoeren wat de geboden aangeven te doen. M.a.w., we moeten Torah bestuderen met het doel haar te leren en we moeten haar leren met de bedoeling van het te doen. Deze benadering van Torah lijkt misschien voor de hand liggend. Dat is niet zo. Soms bestuderen we de Bijbel gewoon om de Schriften te leren, maar we komen er nooit aan toe om te doen wat de Bijbel ons zegt te doen. We horen vaak het Woord van God en leren zijn boodschap maar falen om het in praktijk te brengen. Dit geldt met name voor de wetten van de Torah. In sommige christelijke denkrichtingen worden de wetten van de Torah geacht geestelijke betekenissen te hebben in plaats van letterlijke betekenissen. Dat suggereert dat de wetten van de Torah nooit bedoeld waren om te houden; ze waren alleen bedoeld om te worden begrepen als geestelijke lessen. Oude kerkgeschriften spraken over de geestelijke betekenissen van de geboden van de Torah, terwijl ze mensen ontmoedigen om de Torah eigenlijk in praktijk te brengen. Dat soort denken kwam voort uit de invloed van het filosofisch denken in de vroege kerk. In het filosofische wereldbeeld is de verwerving van kennis een waardevol doel op zichzelf. In het joodse denken is het doel van het studeren meer dan alleen de verwerving van kennis. Kennis en leren worden alleen beschouwd als middelen om God beter te dienen. In het Joodse denken studeren wij daarom om te leren en leren we om het te doen.

